

TAXONOMY, ANALYSIS AND INTERPRETATION OF FINANCIAL STATEMENTS OF PUBLIC INTEREST ENTITIES

Summary. The article investigates the updated legal and regulatory framework of the financial statements formation of Ukrainian enterprises, in particular, analyses important provisions and changes to the Law of Ukraine «On Accounting and Financial Reporting in Ukraine». The modern regulatory and legislative requirements for the financial statements taxonomy of public interest entities are identified and updated, problematic aspects of the analysis and interpretation of the financial statements of enterprises and the completeness of information disclosure for understanding the risks and prospects of the enterprise are disclosed.

Key words: taxonomy, financial statements, harmonization, implementation, public interest entity, transparency.

УДК 330.336.76

Касьяновський С. В.
*аспірант кафедри економічної теорії,
національної та міжнародної економіки
Класичного приватного університету*

Kasianovskyi Ye. V.
*Postgraduate student of the Department of Economic Theory,
National and International Economy
Classical Private University*

ПІДХІД ДО ДІАГНОСТУВАННЯ СИТУАЦІЙ ТА АРХІТЕКТОНІКА СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ В РЕАЛЬНИЙ СЕКТОР

Анотація. Статтю присвячено розробленню підходу до діагностування ситуацій функціонування реального сектору. Запропоновано для ідентифікації проблемних ситуацій у реальному секторі використовувати матричний метод. Розроблено тривимірні матриці діагностування ситуацій функціонування реального сектору, що враховують зміну індикаторів інвестицій та результатів функціонування реального сектору (економічних, екологічних, соціальних). Визначено проблеми у сфері управління інвестиціями за основними видами економічної діяльності, що входять до реального сектору національної економіки. Вдосконалено архітектонику системи управління інвестиціями в реальний сектор.

Ключові слова: реальний сектор, управління, інвестиції, система управління, архітектоніка.

Вступ та постановка проблеми. Інвестиції в реальний сектор національної економіки за умови ефективного управління можуть стати запорукою її динамічного розвитку. При цьому в умовах, що постійно змінюються, виникає потреба у зміні характеру управління інвестиціями в реальний сектор із реактивного на проактивний. Запорукою розроблення дієвих управлінських ініціатив проактивного характеру є ідентифікація проблем у реальному секторі на основі прогнозованих змін індикаторів результатів його функціонування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Інвестиції, їх сутність, роль та значення для національної економіки, проблеми їх залучення та ефективного розміщення досліджуються у роботах багатьох науковців. Зокрема, Н. Дворяшина розглядає інвестиції як основу соціального та економічного розвитку України [1, с. 263–267], Л. Діба – як важливий складник добробуту держави [2]. Такі науковці, як Л. Коваль [3, с. 56–59], С. Онікієнко [4, с. 61–66], О. Поліщук, Я. Видай [5], також досліджують роль та значення інвестицій на макроекономічному рівні. Деякі науковці, а саме А. Череп, Г. Рурк [6, с. 48–52], досліджуючи проблеми активізації інвестиційної діяльності, приходять до висновку щодо потреби в ефективному управлінні інвестиціями. Багато уваги приділяється також дослідженню проблем управління інвестиціями в роботах таких науковців, як М. Зось-Кіор, С. Співак, Є. Калита [7], В. Левицький [8, с. 69–71], О. Феєр [9, с. 256–259]. Водночас

слід зазначити, що більшої уваги заслуговує проблема діагностування ситуацій функціонування реального сектору для розроблення заходів щодо управління інвестиціями в реальний сектор національної економіки.

Метою дослідження є розроблення підходу до діагностування ситуацій функціонування реального сектору та вдосконалення на цій основі архітектоники системи управління інвестиціями в реальний сектор.

Результати дослідження. Для ідентифікації проблем необхідно діагностувати ситуацію, в якій може опинитися реальний сектор у прогнозованому періоді, та визначитися з тим, чи є ця ситуація проблемною. На нашу думку, доцільно побудувати тривимірні матриці діагностування ситуації функціонування реального сектору, які відображають зміну статичного індикатора інвестицій, зміну динамічного індикатора інвестицій та зміну відповідного (економічного, соціального або екологічного) результату функціонування реального сектору за видами економічної діяльності (рис. 1)

Кожна матриця складається з трьох шарів, які відповідають окремим наборам ситуацій:

1. Ситуації, за яких прогнозується значиме (понад 5% від попереднього рівня) зростання значення і-го зведеного індикатора результатів функціонування за окремими видами економічної діяльності, що входять до складу реального сектору.

У цьому разі можна говорити, що даний вид економічної діяльності реального сектору національної економіки

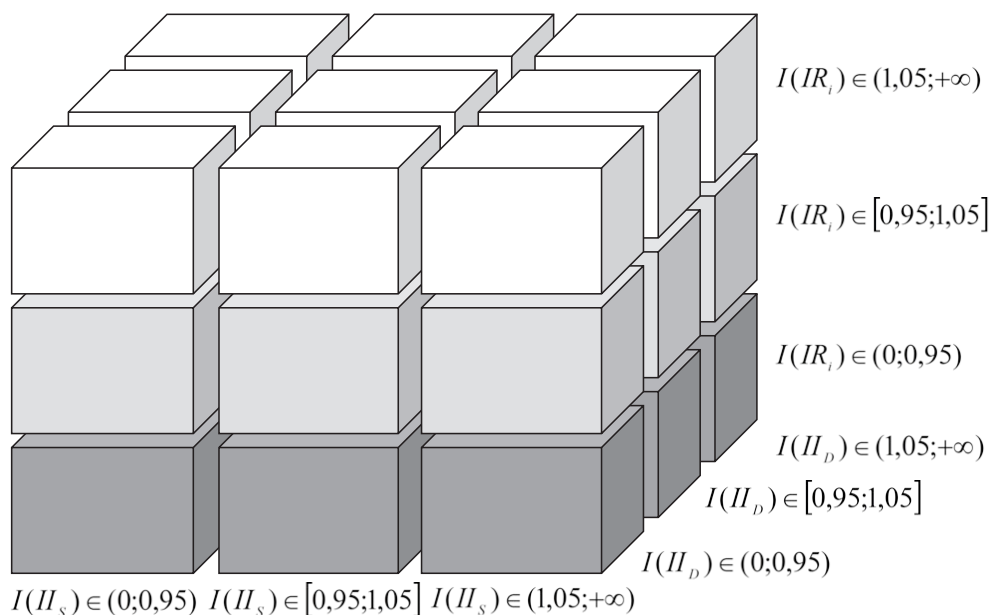

Рис. 1. Тривимірна матриця діагностування економічної (соціальної або екологічної) ситуації в реальному секторі

знаходиться у зоні прогресивних змін економічних (соціальних або екологічних) результатів. Із погляду управління це є зоною спокою, яка не потребує активних управлінських дій. Усі управлінські дії мають спрямовуватися на створення сприятливих умов для пролонгації виявлених тенденцій.

2. Ситуації, за яких прогноуються незмінність або незначні зміни (у межах 5% від попереднього рівня) у бік зростання або зниження значення i -го зведеного індикатора результатів функціонування за видами економічної діяльності, що входять до складу реального сектору.

У цьому разі можна говорити, що цей вид економічної діяльності реального сектору національної економіки перебуває у зоні відносної стабільності економічних (соціальних або екологічних) результатів. Із погляду управління це є зоною пильності, яка передбачає постійний моніторинг змін, що відбуваються, їх спрямованості та інтенсивності, порівняння виявлених змін із прогнозованими та за умови, що відбувається неприпустиме відхилення від прогнозного значення, – прийняття та реалізацію управлінських рішень реактивного характеру, які спрямовані на усунення цих відхилень.

3. Ситуації, за яких прогноується значиме (понад 5% від попереднього рівня) зниження значення i -го зведеного індикатора результатів функціонування за окремими видами економічної діяльності, що входять до складу реального сектору.

У цьому разі можна говорити, що даний вид економічної діяльності реального сектору національної економіки знаходиться у зоні проблемних ситуацій. Із погляду управління це є зоною активності, адже потребує виявлення причин виникнення даної проблемної ситуації, тобто ідентифікації проблем, здійснення розроблення та активного впровадження управлінських ініціатив проактивного характеру, спрямованих на запобігання прогнозованим негативним змінам зведеного індикатора економічних (соціальних або екологічних) результатів.

При цьому параметр i може набувати значень від 1 до 3. Якщо $i=1$, то йдеться про зведений індикатор економічних результатів функціонування, якщо $i=2$ – про зведений індикатор соціальних результатів функціонування, а якщо $i=3$ –

про зведений індикатор екологічних результатів функціонування реального сектору національної економіки.

Слід зазначити, що підвищеної уваги потребує саме зона проблемних ситуацій, тож третій шар матриці потребує більш детального розгляду (рис. 2).

Як видно з даних рис. 2, зону проблемних ситуацій поділено на дев'ять секторів, які відповідають певним типам проблемних ситуацій у сфері залучення інвестицій та їх використання, які призводять до погіршення результатів функціонування (економічних, соціальних або ж екологічних) по окремих видах економічної діяльності:

1. Перший сектор відповідає ситуації, для якої характерні прогнозовані значимі зміни (понад 5% від попереднього рівня) у бік зростання статичного та динамічного індикаторів інвестицій за даним видом економічної діяльності. Зниження економічних (соціальних або екологічних) результатів функціонування даного виду економічної діяльності в такому разі можна пов'язати з тим, що приріст інвестицій не спрямовується на отримання даного виду результатів, приріст не відповідає потребі, інтенсифікація змін лише поглиблює наявні диспропорції.

2. Другий сектор відповідає ситуації, для якої характерні прогнозована незмінність або незначні зміни (у межах 5% від попереднього рівня) у бік зростання або зниження статичного індикатора інвестицій та прогнозовані значимі зміни (понад 5% від попереднього рівня) у бік зростання динамічного індикатора інвестицій за даним видом економічної діяльності. Зниження економічних (соціальних або екологічних) результатів функціонування даного виду економічної діяльності в такому разі можна пов'язати з тим, що залучені інвестиції, спрямовані на отримання даного виду результатів, або віддача від них є недостатніми; інтенсифікація змін згладжує але не усуває проблему.

3. Третій сектор відповідає ситуації, для якої характерні є прогнозовані значимі зміни (понад 5% від попереднього рівня) у бік зниження статичного індикатора інвестицій та прогнозовані значимі зміни (понад 5% від попереднього рівня) у бік зростання динамічного індикатора інвестицій за даним видом економічної діяльності. Зниження економічних (соціальних або екологічних) резуль-

1. Приріст інвестицій не спрямовується на отримання даного виду результатів, приріст віддачі не відповідає потребі, інтенсифікація змін лише поглиблює наявні диспропорції	2. Залучені інвестиції, спрямовані на отримання даного виду результатів, або віддача від них є недостатніми; інтенсифікація змін згладжує але не усуває проблему	3. Зниження обсягів інвестицій, спрямованих на отримання певного результату, або віддача від них; інтенсифікація змін недостатня для забезпечення приросту результату	$I(I_{D_t}) \in (1,05; +\infty)$	
4. Приріст інвестицій не спрямовується на отримання даного виду результатів, приріст віддачі не відповідає потребі; стала інтенсивність змін обсягів чи віддачі не усуває диспропорції	5. Залучені інвестиції, спрямовані на отримання даного виду результатів або віддача від них, є недостатніми; стала інтенсивність змін обсягів чи віддачі не дає змоги вирішити зазначені проблеми	6. Зниження обсягів інвестицій, спрямованих на отримання даного результату або ж віддачі; стала інтенсивність змін недостатня для поліпшення ситуації		$I(I_{D_t}) \in [0,95; 1,05]$
7. Приріст інвестицій не спрямовується на отримання даного виду результатів, приріст віддачі не відповідає потребі, вповільнення змін лише ускладнює ситуацію	8. Залучені інвестиції, спрямовані на отримання даного виду результатів, або віддача від них є недостатніми; уповільнення змін лише поглиблює невідповідність потребам	9. Зниження обсягів інвестицій, спрямованих на отримання даного результату або віддачу; вповільнення змін призводить до прогресуючого відставання		
$I(I_{D_t}) \in (1,05; +\infty)$	$I(I_{D_t}) \in [0,95; 1,05]$	$I(I_{D_t}) \in (0; 0,95)$		

Рис. 2. Ідентифікація проблемних ситуацій, що потребують розроблення та реалізації управлінських ініціатив

татів функціонування даного виду економічної діяльності в такому разі можна пов'язати з тим, що прогнозується зниження обсягів інвестицій, спрямованих на отримання певного результату, або віддачі від них; інтенсифікація змін недостатня для забезпечення приросту результату.

4. Четвертий сектор відповідає ситуації, для якої характерні прогнозована незмінність або незначні зміни (у межах 5% від попереднього рівня) у бік зростання або зниження динамічного індикатора інвестицій та прогнозовані значимі зміни (понад 5% від попереднього рівня) у бік зростання статичного індикатора інвестицій за даним видом економічної діяльності. Зниження економічних (соціальних або екологічних) результатів функціонування даного виду економічної діяльності в такому разі можна пов'язати з тим, що приріст інвестицій не спрямовується на отримання даного виду результатів, приріст віддачі не відповідає потребі; стала інтенсивність змін обсягів чи віддачі не усуває диспропорції.

5. П'ятий сектор відповідає ситуації, для якої характерні прогнозована незмінність або незначні зміни (у межах 5% від попереднього рівня) у бік зростання або зниження динамічного та статичного індикаторів інвестицій. Зниження економічних (соціальних або екологічних) результатів функціонування даного виду економічної ді-

яльності в такому разі можна пов'язати з тим, що залучені інвестиції, спрямовані на отримання даного виду результатів, або віддача від них є недостатніми; стала інтенсивність змін обсягів чи віддачі не дає змоги вирішити зазначені проблеми.

6. Шостий сектор відповідає ситуації, для якої характерні прогнозована незмінність або незначні зміни (у межах 5% від попереднього рівня) у бік зростання або зниження динамічного індикатора інвестицій та прогнозовані значимі зміни (понад 5% від попереднього рівня) у бік зниження статичного індикатора інвестицій за даним видом економічної діяльності. Зниження економічних (соціальних або екологічних) результатів функціонування даного виду економічної діяльності в такому разі можна пов'язати з тим, що відбувається зниження обсягів інвестицій, спрямованих на отримання даного результату, або ж віддачі; стала інтенсивність змін недостатня для поліпшення ситуації.

7. Сьомий сектор відповідає ситуації, для якої характерні прогнозована значима зміна (понад 5% від попереднього рівня) у бік зростання статичного індикатора інвестицій та прогнозовані значимі зміни (понад 5% від попереднього рівня) у бік зниження динамічного індикатора інвестицій за даним видом економічної діяльності.

Зниження економічних (соціальних або екологічних) результатів функціонування даного виду економічної діяльності в такому разі можна пов'язати з тим, що приріст інвестицій не спрямовується на отримання даного виду результатів, приріст віддачі не відповідає потребі, вповільнення змін лише ускладнює ситуацію.

8. Восьмий сектор відповідає ситуації, для якої характерні прогнозована незмінність або незначні зміни (у межах 5% від попереднього рівня) у бік зростання або зниження статичного індикатора та прогнозовані значимі зміни (понад 5% від попереднього рівня) у бік зниження динамічного індикатора інвестицій за даним видом економічної діяльності. Зниження економічних (соціальних або екологічних) результатів функціонування даного виду економічної діяльності в такому разі можна пов'язати з тим, що залучені інвестиції, спрямовані на отримання даного виду результатів, або віддача від них є недостатніми; вповільнення змін лише поглиблює невідповідність потребам.

9. Дев'ятий сектор відповідає ситуації, для якої прогнозовані значимі зміни (понад 5% від попереднього рівня) у бік зниження статичного та динамічного індикаторів інвестицій за даним видом економічної діяльності. Зниження економічних (соціальних або екологічних) результатів функціонування даного виду економічної діяльності в такому разі можна пов'язати з тим, що прогнозується зниження обсягів інвестицій, спрямованих на отримання даного результату, або віддачі; вповільнення змін призводить до прогресуючого відставання.

Для апробації запропонованого підходу було побудовано тривимірні матриці та виявлено, яка прогнозується ситуація за видами економічної діяльності, що входять до складу реального сектору. Такими видами економічної діяльності є: сільське господарство, лісове господарство та рибне господарство (А); добувна промисловість і розроблення кар'єрів (В); переробна промисловість (С); постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря (D); водопостачання; каналізація, поводження з відходами (E); будівництво (F); оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів (G); транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність (H); тимчасове розміщення й організація харчування (I); інформація та телекомунікації (J); операції з нерухомим майном (L); професійна, наукова та технічна діяльність (M); діяльність у сфері адміністративного та допоміжного обслуговування (N); освіта (P); охорона здоров'я та надання соціальної допомоги (Q); мистецтво, спорт, розваги та відпочинок (R); надання інших видів послуг (S).

На основі результатів побудови тривимірних матриць для визначення основних напрямів управління інвестиціями в реальному секторі всі види економічної діяльності реального сектору були розподілені на такі групи:

- види економічної діяльності, прогнозування результатів функціонування яких не вказує на наявність проблемних ситуацій (A, D, E, F, H, I, J, L, N, P, Q, S);

- види економічної діяльності, прогнозування результатів функціонування яких вказує на наявність локальної проблемної ситуації в окремій сфері (стосовно незадовільної зміни економічних результатів відсутні види економічної діяльності, стосовно незадовільної зміни соціальних результатів відсутні види економічної діяльності, стосовно незадовільної зміни екологічних результатів – B);

- види економічної діяльності, прогнозування результатів функціонування яких вказує на наявність комбінованої проблемної ситуації в двох сферах (стосовно незадовільних змін економічних та соціальних результатів – G, стосовно незадовільних змін економічних

та екологічних результатів відсутні види економічної діяльності, яким притаманна така комбінація; стосовно незадовільних змін соціальних та екологічних результатів відсутні види економічної діяльності, яким притаманна така комбінація);

- види економічної діяльності, прогнозування результатів функціонування яких вказує на наявність комплексної проблемної ситуації в усіх сферах (стосовно незадовільних змін економічних, соціальних та екологічних результатів – C).

Для видів економічної діяльності, що належать до першої групи, немає потреб щодо розроблення та реалізації нових управлінських ініціатив.

Стосовно видів економічної діяльності, за якими прогнозується наявність локальних проблемних ситуацій, управлінські ініціативи мають спрямовуватися на перерозподіл потоків економіко орієнтованих, соціально орієнтованих та екологічно орієнтованих інвестицій та підвищення ефективності їх використання.

Стосовно видів економічної діяльності, за якими прогнозується наявність комбінованих проблемних ситуацій, управлінські ініціативи мають спрямовуватися на перерозподіл потоків економіко орієнтованих, соціально орієнтованих та екологічно орієнтованих інвестицій та підвищення ефективності їх використання, а за необхідності – на пошук джерел додаткового залучення інвестицій відповідного спрямування.

Стосовно видів економічної діяльності, за якими прогнозується наявність комплексних проблемних ситуацій, управлінські ініціативи мають спрямовуватися на пошук джерел додаткового залучення інвестицій відповідного спрямування та створення умов для найефективнішого їх розміщення та використання.

З погляду на виявлені проблемні ситуації є необхідним формування нової архітектоніки системи управління інвестиціями в реальний сектор економіки, тобто гармонійного сполучення частин в єдине ціле.

Архітектоніка системи управління інвестиціями в реальний сектор складається з інформаційно-аналітичного, діагностично-функціонального, ініціативно-реагуючого контурів управління (рис. 3). При цьому кожен контур відповідає за виконання певних управлінських дій.

Інформаційно-аналітичний контур призначений для здійснення індикативного оцінювання інвестицій у реальному секторі національної економіки, індикативного оцінювання результатів функціонування реального сектору (економічних, соціальних, екологічних). Окрім того, у рамках інформаційно-аналітичного контуру проводиться аналіз причинно-наслідкових зв'язків між індикаторами інвестицій та результатів функціонування реального сектору національної економіки.

Діагностико-функціональний контур передбачає здійснення побудови прогнозу індикаторів інвестицій у реальному секторі національного господарства та результатів його функціонування. На основі результатів прогнозу з використанням матричного методу має здійснюватися діагностика ситуацій у реальному секторі, спрямована на ідентифікацію ситуацій проблемного характеру.

Ініціативно-реагуючий контур передбачає визначення завдань, спрямованих на подолання виявлених проблем, а також розроблення та реалізацію напрямів, які покликані розв'язати ідентифіковану проблемну ситуацію.

Контролюючий контур передбачає здійснення контролю над виконанням поставлених завдань та реалізацією розроблених напрямів. У рамках цього контуру відбувається порівняння досягнутої зміни результатів функціонування реального сектору із запланованою.

Рис. 3. Архітектура системи управління інвестиціями в реальний сектор

Висновки. Таким чином, розроблено підхід до діагностування прогнозованих ситуацій функціонування реального сектору. Із застосуванням запропонованого підходу виявлено проблеми у сфері управління інвестиціями в реальний сектор, що дало змогу вибрати основні напрями подальшого управління. Такими напрями є: перерозподіл потоків інвестицій за видом економічної діяльності В для поліпшення екологічних результатів використання інвестицій; перерозподіл по-

токів інвестицій за видом економічної діяльності G для поліпшення економічних та соціальних результатів, пошук можливостей додаткового залучення інвестицій, пошук можливостей додаткового залучення інвестицій для підвищення економічних, соціальних та екологічних результатів функціонування за видом економічної діяльності С. Це дало змогу вдосконалити архітектоніку системи управління інвестиціями в реальний сектор національної економіки.

Список використаних джерел:

1. Дворяшина Н.С. Інвестиції – основа соціального і економічного розвитку України. Науковий вісник. 2008. № 6. С. 263–267.
2. Диба Л. Інвестиції як важлива складова економічного добробуту держави. URL: www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Evu/2010_14/Diba.pdf.
3. Коваль Л.І. Інвестиції – роль і значущість для України. Економіка, фінанси і право. 2010. № 3. С. 56–59.
4. Онікієнко С.В. Інвестиційна діяльність: від емпіричного сприйняття до категоріального відображення. Ринок цінних паперів України. 2011. № 3–4. С. 61–66.
5. Поліщук О.А., Видай Я.В. Роль інвестицій у підвищенні ефективності національної економіки. URL: http://www.rusnauka.com/32_PVMN_2011/Economics/4_95705.doc.htm.
6. Череп А.В., Рурк Г.І. Інвестиційна діяльність України: стан та шляхи активізації. Держава та регіони. Серія «Економіка та підприємництво». 2011. № 3. С. 48–52.
7. Управління інвестиційно-інноваційною діяльністю в контексті формування умов стійкого розвитку / М.В. Зось-Кіор, С.І. Співак, Є.О. Калита. Інтернаука. Серія «Економічні науки». 2017. № 5.
8. Левицький В.В. Ефективність управління інвестиційною діяльністю підприємства. Вісник ЖДТУ. 2011. № 2(56). С. 69–71.
9. Феєр О.В. Управління інвестиціями як складова інвестиційного механізму підприємства. Економіка і суспільство. 2016. № 5. С. 256–259.

ПОДХОД К ДИАГНОСТИКЕ СИТУАЦИЙ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ И АРХИТЕКТОНИКА СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ ИНВЕСТИЦИЯМИ В РЕАЛЬНЫЙ СЕКТОР

Аннотация. Статья посвящена разработке подхода к диагностике ситуаций функционирования реального сектора. Предложено для идентификации проблемных ситуаций в секторе использовать матричный метод. Разработаны трехмерные матрицы диагностирования ситуаций функционирования реального сектора, учитывающие изменение индикаторов инвестиций и результатов функционирования реального сектора (экономических, экологических, социальных). Определены проблемы в области управления инвестициями по основным видам экономической деятельности, входящим в реальный сектор национальной экономики. Усовершенствована архитектура системы управления инвестициями в реальный сектор.

Ключевые слова: реальный сектор, управление, инвестиции, система управления, архитектура.

APPROACH TO DIAGNOSTICATION OF SITUATIONS OF FUNCTIONING AND ARCHITECTONICS OF INVESTMENT MANAGEMENT SYSTEM IN THE REAL SECTOR

Summary. The article is devoted to the development of an approach to the diagnosis of situations of functioning of the real sector. It is proposed to use a matrix method in order to identify problem situations in the real sector. Three-dimensional matrices for diagnosing situations of functioning of the real sector, which take into account changes in investment indicators and results of the functioning of the real sector (economic, environmental, social), are developed. The problems in the field of investment management in the main types of economic activity that are part of the real sector of the national economy are determined. The architectonics of the investment management system in the real sector was improved.

Key words: real sector, management, investments, management system, architectonics.

УДК 336.777.067.22

Катан Л. І.

*доктор економічних наук,
професор, завідувач кафедри фінансів та банківської справи
Дніпровського державного аграрно-економічного університету*

Katan L. I.

*Doctor of Economic Sciences, Professor,
Head of the Department of Finance and Banking
Dnipro State Agrarian and Economic University*

НЕБАНКІВСЬКЕ КРЕДИТУВАННЯ: ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ У ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Анотація. У кризових умовах господарювання основою забезпечення належного фінансового стану сільськогосподарського підприємства є кредитування. У статті проаналізовано сутність та особливості небанківського кредитування сільськогосподарських підприємств. Досліджено різні наукові погляди стосовно трактування сутності поняття «фінансовий посередник». Запропоновано порівняльну характеристику спільних і відмінних рис між банками та небанківськими фінансово-кредитними установами. Проаналізовано переваги лізингу в умовах оновлення основних виробничих фондів сільськогосподарського підприємства. Визначено основні джерела виникнення кредитних ризиків для сільськогосподарських товаровиробників.

Ключові слова: сільськогосподарське підприємство, кредит, лізинг, фінансовий посередник, небанківська фінансово-кредитна установа, кредитний ризик.

Вступ та постановка проблеми. Сільське господарство посідає ключове місце в економіці України, від стало розвитку сільського господарства прямо залежить ефективне функціонування економіки країни, адже воно виступає однією з провідних галузей економіки, яка має значні природні конкурентні переваги. Площа сільськогосподарських земель України найбільша в Європі – 41,5 млн. га (70% території країни), з них 32,5 млн. га використовуються для вирощування сільськогосподарських культур. Розвитку сільського господарства також сприяють близькість основних ринків збуту, транспортна інфраструктура (залізниця, дороги, порти), постійне зростання світового попиту на продовольчі продукти й альтернативну енергетику, а також наявність порівняно дешевих

трудових ресурсів. Ураховуючи інтерес великої кількості країн світу і Європейського Союзу до активної участі українських сільськогосподарських товаровиробників в економічних відносинах на світовому ринку сільськогосподарських товарів, у перспективі аграрний сектор економіки країни має стати рушійною силою розвитку економіки країни, що можливо лише за наявності певного комплексу фінансових можливостей сільськогосподарських товаровиробників.

У будь-якій країні світу сільське господарство виступає ключовою галуззю народного господарства, адже сільськогосподарське товаровиробництво покликане забезпечити продовольчу безпеку країни. В умовах сьогодення ключовою ланкою фінансового забезпечення